

عنوان مقاله:

تعاملی بین توسعه شهری پایدار و ارزیابی محیط زیست شهری رهیافتی برای توسعه درون زا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بشیربیگ بابایی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرنده، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، مرنده، ایران

مهديه نخعی - دانشجوی دکترای دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرنده، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، مرنده، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه اهمیت شهر و شهرسازی از دیدگاه سالم سازی محیط بیشتر از هر زمان دیگر مورد توجه قرار گرفته و به عنوان یکی از ضروریات توسعه پایدار مطرح است. شهرها پیوسته رو به گسترش اند و هر روز به تعداد ساکنان آنها افزوده می شود و این گسترش روز افزون، تخریب محیط زیست، منابع طبیعی و افزایش آلودگیهای گوناگون زیست محیطی، ایجاد میادین، خیابانها، معابر، محلات و مراکز مختلف آموزشی و تجاری و مسائل و مشکلات فراوانی را برای شهروندان به همراه دارد. به دنبال افزایش جمعیت و رشد شهرنشینی، شهرها به کانون تجمع های زیستی و فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی گسترده و متنوع تبدیل شدند و استقرار و تأسیس موسسه های صنعتی، تولیدی و تجاری در شهر و حومه آن سبب گردید که زمین های کشاورزی و فضای سبز طبیعی به تدریج تغییر کاربری داده شوند و شهرنشینان را با آلودگی های زیست محیطی و کمبود فضای سبز عمومی مواجه سازند. اندک اندک فضای سبز طبیعی به تدریج تغییر کاربری وارزش واقعی خود را که همانا مترداف با زندگی، حیات، تنفس، پاکیزگی و بهداشت محیط، زیبایی، طراوت، آرام کننده روح و روان، پاکیزه کننده هوا و رفع آلودگی است، بر مردم جهان آشکار می سازد، به خصوص با توسعه سریع تکنولوژی و صنعت، مهاجرت مہارنشده، رشد سریع و بی رویه شهرها و حاشیه نشینی، تخریب سریع وحشتناک فضای سبز داخل و اطراف شهرها را به همراه داشته است. این مقاله با عنوان تعاملی بین توسعه شهری پایدار و ارزیابی محیط زیست شهری رهیافتی برای توسعه درون زا در شهر مرنده تدوین شد و بدنبال آن است که توجه به فضای سبز شهری، یا به عبارت دقیق تر توجه به سطوحی از کاربرهای شهری با پوشش گیاهی انسان ساخت، با تولید اکسیژن، تعدیل دمای محیط، جذب برخی از آلاینده ها، تثبیت سطوح شیب دار، افزایش رطوبت و نهایتاً بازدهی اکولوژیکی باعث ارتقای کیفیت محیط زیست شهری می شود و فضایی جذاب و مناسب را برای برقراری تعاملات اجتماعی و گذراندن اوقات فراغت برای اقشار مختلف جامعه فراهم می سازد. در این مقاله سعی شده به فضای سبز و پارکها، به عنوان یکی از کاربریهای اصلی شهر پرداخته شود تا ضمن تحلیل وضعیت موجود فضای سبز و انطباق با استانداردهای رایج، پیشنهاداتی در زمینهارتقاء سطح کمی و کیفی آن صورت گیرد و در مورد رفع کم و کاستی ها با توجه به میزان توانایی پیشنهاداتی نیز ارایه گردد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، فضای سبز، توسعه پایدار، استانداردهای رایج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/356788>

